

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهرام رحمانی
۲۶ جنوری ۲۰۲۲

شصت و یکمین جلسه دادگاه حمید نوری در ستهلم!

شصت و یکمین جلسه دادگاه حمید نوری، متهم به مشارکت در اعدام‌های تابستان ۱۳۶۷، روز سه‌شنبه پنجم اسفند ۱۴۰۰ - بیست و پنجم ژانویه ۲۰۲۲، برگزار خواهد شد.

در شصت و یکمین جلسه دادگاه حمید نوری، منصور کمال‌زاده زندانی سیاسی سابق و از هواداران سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر در دادگاه شهادت داد.

این زندانی سیاسی در سال ۱۳۶۲ بازداشت و به هشت سال زندان محکوم شده بود.

در این جلسه کمال‌زاده درباره مواجهه با حمید نوری (عباسی) در زندان گوهردشت در سال ۱۳۶۷ و اوین در سال ۱۳۶۹ سخن گفت.

منصور کمال‌زاده در خرداد ۱۳۶۷ به زندان گوهردشت منتقل شد تا اواخر آذر یا اوایل دی‌ماه در آنجا زندانی بوده است. وی سپس به زندان اوین منتقل گردید.

کمال‌زاده از ناصریان و داوود لشکری به عنوان «مسئولان» زندان گوهردشت در زمان اعدام‌ها نام برد. مشارکت در کشتار زندانیان سیاسی چپ و مجاهد در زندان گوهردشت در تابستان سال ۱۳۶۷ موضوع اتهام حمید نوری (با نام مستعار عباسی) است.

دانشجوی سویدن از ایران خواسته که از محمد مقیسه با نام مستعار ناصریان و تقی عادل با اسم مستعار داود لشکری درباره این پرونده، بازجویی کند.

منصور کمال‌زاده امروز گفت حمید نوری با نام مستعار عباسی را در اوایل مهرماه سال ۱۳۶۷ در زندان گوهردشت دیده است.

وی گفت که بعد از اعدام‌ها شماری پذیرفته بودند نماز بخوانند و پاسدارها آن‌ها را صبح زود بیدار می‌کردند تا به سالن انتهای بند ببرند. آنجا زندانیان در چند صف قرار می‌گرفتند. پاسداری جلوی صف به عنوان پیش نماز می‌ایستاد و نماز می‌خواند.

منصور گفت: ما را هم مجبور می‌کردند این حرکات را تکرار کنیم.

منصور کمال‌زاده در جلسه محاکمه حمید نوری در روز سه‌شنبه گفت که ناصریان (محمد مقیسه) به زندانیان سیاسی چپ که نماز نمی‌خواندند گفته است که براساس حکم حاکم شرع: کسانی که مسلمان هستند اما نماز نمی‌خوانند برای هر وعده نماز ۱۰ ضربه شلاق مجازات می‌گیرند.

او گفت که به دلیل نماز نخواندن، شلاق خورده و پس از آنکه پذیرفته نماز بخواند شاهد بوده که: پاسدارها صبح خیلی زود می‌آمدند و ما را به صف می‌کردند. پاسداری مقابل ما شروع به نماز خواندن می‌کرد و ما را مجبور می‌کردند پست سر او، همین کارها را انجام بدهیم. در مقابل ما ناصریان (محمد مقیسه) و در کنار او حمید عباسی (حمید نوری) می‌ایستادند و در چهره‌های ما نگاه می‌کردند.

وی گفت آنجا ناصریان و عباسی روبه‌روی ما می‌ایستادند و ناصریان پس از نماز برای ما صحبت می‌کرد که خلاصه‌اش این بود که دوران خوش زندان به پایان رسیده است.

منصور کمال‌زاده گفت در آن حالت حمید نوری با «زهرخند یا نیش‌خند» کنار ناصریان می‌ایستاد و با نگاهش انگار هنوز دنبال کسانی می‌گردد که می‌شناخته.

کمال‌زاده در برابر «هیات مرگ» پذیرفته بود که مسلمان است و پس از شلاق خوردن گفته نماز هم می‌خواند. «هیات مرگ» با فرمان آیت‌الله خمینی تشکیل شده بود.

وی تاکید کرد: دست‌کم سه بار هنگام نماز خواندن در گوهردشت حمید نوری را دیده است.

منصور کمال‌زاده گفت زمانی متوجه شد که نام حمید نوری (عباسی) دقیقاً چیست اسفندماه سال ۱۳۶۹ بود که به خاطر اصرار برای آزادی همسرش به اوین رفته بود و در آنجا به او گفته‌اند: «با دادیار عباسی ملاقات می‌کنی...»

کمال‌زاده گفت: مرا به دادیاری زندان بردند و آنجا حمید عباسی (حمید نوری) را دیدم و برایم مشخص شد شخصی که من در زندان گوهردشت دیده بودم، دادیار حمید عباسی (حمید نوری) بوده است.

به گفته کمال‌زاده، حمید نوری این‌قدر قدرت داشت که می‌توانست به یک زندانی مرخصی بدهد.

وی گفت: حمید نوری در این دیدار به او انتقاد کرده که چرا هنگام مراجعه برای آزادی همسرش جلوی در زندان اوین «شلوغ‌کاری» کرده است.

در جریان دادگاه دادستان از کمال‌زاده پرسید آیا متهمی که در دادگاه نشسته است همان شخصی است که او در دادگاه دیده بود؟

منصور کمال‌زاده گفت: ترجیح می‌دهد به این شخص نگاه نکند، اما اگر «اصرار هست» این کار را انجام می‌دهم.

قاضی خطاب به منصور کمال‌زاده گفت: می‌باید به‌عنوان وظیفه به متهم نگاه کند و به سؤال دادستان پاسخ دهد.

پس از این‌که کمال‌زاده در دادگاه به حمید نوری نگاه کرد، دادستان از او پرسید اگر «صادقانه» بخواهید پاسخ دهید، آیا او را به یاد می‌آورید، این همان شخصی است که در زندان دیده‌اید؟ شاهد پاسخ داد: «بله.»

منصور کمال‌زاده در اسفند سال ۱۳۶۷ آزاد شده بود.

حمید نوری که متهم به کشتار زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷ است، پذیرفته که در دهه شصت در دادیاری زندان اوین کار می‌کرده است اما می‌گوید در دوره اعدام‌ها در زندان گوهردشت نبوده است و برای تولد فرزندش به مرخصی رفته بود.

شایان ذکر است که مقام‌ها و مسئولان ایرانی جنازه هیچ‌یک از قربانیان کشتارهای فراقضایی سال ۱۳۶۷ را به خانواده‌هایشان تحویل نداده و به علاوه، در تلاش برای محو کردن هر نشانی از قربانیان، محل دفن اجساد را هم به اکثر خانواده‌ها اطلاع نداده‌اند.

همزمان با ادامه دادگاه نوری، روز سه‌شنبه یک منبع آگاه به بخش فارسی صدای امریکا گفت که «حدود ۵۰ نفر» از فعالان توییتری در دادگاه انقلاب اسلامی تهران مورد محاکمه قرار گرفتند و اغلب آن‌ها با سپردن «فیش حقوقی» به‌عنوان کفالت، آزاد شدند. بنا بر این گزارش، برای برخی از این افراد که اتهام آن‌ها «اقدام علیه امنیت ملی» بوده،

قرار وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی و برای بعضی که به «توهین به مقدسات» متهم شده‌اند، وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی تعیین شده است. به گفته فرد مطلع، «کار اجباری» به عنوان حکم صادره برای برخی از این فعالان توییتری در نظر گرفته شده است. پیش از این نیز جلسه محاکمه گروهی از فعالان مدنی بهبهان که در تیر ماه ۱۳۹۹ بازداشت شده بودند، پانزدهم آذر در دادگاه انقلاب ماهشهر برگزار شد.

همچنین امروز سه‌شنبه ۵ بهمن همسر احمدرضا جلالی، پژوهشگر ایرانی-سویدنی زندانی، از وضعیت جسمی نامساعد همسرش پس از انجام یک عمل جراحی خبر داد.

به گفته ویدا مهران‌نیا، این پزشک دو تابعیتی زندانی در ایران به دلیل مشکل چسبندگی حاد روده در بیمارستانی خارج از زندان اوین مورد عمل جراحی قرار گرفته و وضعیت جسمی او مساعد نیست.

مهران‌نیا افزوده که آقای جلالی روز دوم بهمن، جراحی شده و با وجود نیاز به مرخصی درمانی روز یکشنبه ۳ بهمن‌ماه یعنی تنها یک روز پس از عمل جراحی بار دیگر به زندان منتقل شده است.

این برای دومین بار طی سه سال اخیر است که احمدرضا جلالی تحت عمل جراحی قرار می‌گیرد و به گفته همسرش، بستگان وی از حال نامساعد «جسمی و روحی» وی خبر می‌دهند.

احمدرضا جلالی اردیبهشت ۹۵ در حالی که برای شرکت در یک کنفرانس علمی به ایران سفر کرده بود، به اتهام «جاسوسی و فروش اطلاعات به اسرائیل» بازداشت و در دادگاه انقلاب اسلامی به اعدام محکوم شد.

وی که با حکم اعدام نیز روبه‌رو بوده و اتهامات علیه خود را رد کرده است، از سال گذشته اجازه تماس تلفنی ندارد.

ویدا مهران‌نیا همچنین از «بی‌عملی» مقامات اروپایی و پارلمان اروپا با وجود «وعده‌ها» در قبال وضعیت همسرش انتقاد کرده و گفته است: «اگر دولت‌های اروپایی نخواهند برای آزادی زندانیان سیاسی و دوتابعیتی کاری انجام دهند، مطمئناً ایران آن‌ها را آزاد نخواهد کرد.»

تداوم بازداشت جلالی تاکنون بارها مورد انتقاد شخصیت‌ها و نهادهای علمی و حقوق بشری قرار گرفته است. اسفند سال گذشته کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، خواستار آزادی فوری این پژوهشگر زندانی شدند و اعلام کردند که او در سلول انفرادی در آستانه مرگ است.

در برخی رسانه‌ها آمده است که احتمال دارد پس از پایان دادگاه نوری، جمهوری اسلامی و دولت سوند، به مبادله حمید نوری و احمدرضا جلالی اقدام کنند.

به‌علاوه گزارشگران بدون مرز، نسبت به سرنوشت و سلامت سه زندانی سیاسی و حقوق‌بشری، عالییه مطلب‌زاده، نرگس محمدی و کیوان صمیمی، که به تازگی به زندان‌های قرچک و رجایی‌شهر منتقل شده‌اند، هشدار داده و ابراز نگرانی کرد.

کیوان صمیمی، سردبیر نشریه ایران فردا، رییس انجمن دفاع از آزادی مطبوعات و زندانی سیاسی، از زندان اوین به زندان رجایی شهر کرج منتقل شد. نرگس محمدی، فعال حقوق بشر در ایران، همچنین عالییه مطلب‌زاده، عکاس، روزنامه‌نگار و نایب رییس انجمن دفاع از آزادی مطبوعات به زندان قرچک در شهر ورامین منتقل شدند.